

Forsorgen skønnes at være naaet, eller naar der indtræffer Forhold, som gør det antageligt, at den vil naas ad anden Vej, jfr. dog Stk. 4. Bor Barnets Forældre i en anden Kommune, skal Forhandling ske med det sociale Udvalg i denne Kommune.

Stk. 2. Udvalget kan beslutte, at et Barn forsøgsvis tilbagegives Hjemmet, saaledes at Forsorgen straks kan genoptages, hvis det af Hensyn til Barnet skønnes nødvendigt. Ved Tilbagegivelsen kan der stilles særlige Vilkaar med Hensyn til Barnets Anbringelse eller Opdragelse, ligesom Barnet kan undergives Tilsyn ved Udvalgets Foranstaltning efter Reglerne i Kap. VIII.

Stk. 3. Den, der har fremsat Begæring om, at Forsorgen skal ophøre, kan indanke Udvalgets Afslag paa Begæringen for Landsnævnet, hvis Afgørelse er endelig.

Stk. 4. Er et i Henhold til Kap. IX fjernet Barn anbragt i et Børnehjem, Skolehjem, Ungdomshjem eller et dermed ligestillet Hjem, jfr. § 142, Stk. 3, gennem en anerkendt Forening, i en Institution for Særforsorg eller under Tilsyn af denne, kan Beslutning om Forsorgens Ophør i Henhold til Stk. 1 og 2 kun tages med Tilslutning af henholdsvis Hjemmets Forstander, vedkommende Forening eller Institutionens Leder, medmindre Landsnævnet for Børneforsorg godkender Udvalgets Beslutning. Saafremt Landsnævnet nægter at godkende Beslutningen, kan Udvalget indanke Sagen for Socialministeren; godkender Landsnævnet en Beslutning om Ophør af Særforsorg, kan Beslutningen af vedkommende Institution for Særforsorg indankes for Socialministeren.

§ 170.

Stk. 1. Viser det sig, at Formaalet med en Anbringelse udenfor Hjemmet i Henhold til Kap. IX ikke kan ventes opnaaet, fordi Barnet, navnlig paa Grund af, at det gentagne Gange, medens det har været under Forsorg, har gjort sig skyldig i alvorlige Lovovertrædelser, skønnes at være uimodtageligt for Opdragelse, kan Landsnævnet efter Indstilling af det sociale Udvalg, der har Forsorgen for Barnet, eller af Forstanderen for det Opdragelseshjem, hvori Barnet er anbragt, beslutte, at Barnet skal udgaa af Forsorg efter Kap. IX.

Stk. 2. Forinden Beslutning fattes, bør det overvejes, om Barnet mulig bør anbringes i et andet Opdragelseshjem, eller eventuelt paa en Helbredelsesanstalt eller Institution for Særforsorg.

Stk. 3. Saafremt Landsnævnet nægter at godkende en det i Medfør af Stk. 1 forelagt Indstilling om, at et Barn skal udgaa af Forsorg, kan Sagen af paagældende sociale Udvalg eller Forstander indankes for Socialministeren.

§ 171.

Ved *Forsorgens Ophør* forsynes Barnet, hvis det findes fornødent, med Beklædning og Rejsepenge til dets fremtidige Opholdssted, hvorhos der om muligt skal drages Omsorg for, at det anbringes under betryggende Forhold.

Kapitel XIII. Forskellige Bestemmelser.

§ 172.

Stk. 1. Enhver offentlig Tjenestemand eller Indehaver af et offentligt Tillidshverv, som i Medfør af sin Stilling kommer til Kundskab om noget Forhold, der maa antages at kunne foranledige Indskriden i Henhold til Bestemmelserne i dette Afsnit, er *forpligtet til at gøre Anmeldelse* herom til det sociale Udvalg.